

De Psalmensymfonie van Stravinsky

WOENSDAG, 24 JANUARI 2018, 20:15
Amsterdam, Muziekgebouw aan 't IJ
Voorprogramma: *Vocaal Ensemble Kwarts (om 19:45)*

DONDERDAG, 25 JANUARI 2018, 20:15
Alkmaar, Theater de Vest, Grote Zaal

ZATERDAG, 27 JANUARI 2018, 20:00
Utrecht, TivoliVredenburg, Hertz

WOENSDAG, 31 JANUARI 2018, 20:30
Arnhem, Musis, Muzenzaal

ZONDAG, 4 FEBRUARI 2018, 15:00
Den Haag, Nieuwe Kerk

Uitvoerenden

Peter Dijkstra *chefdirigent*

Nederlands Kamerkoor

Sopranen

Heleen Koele
Annet Lans
Mónica Monteiro
Tanja Obalski
Cressida Sharp
Maria Valdmaa

Alten

Marleene Goldstein
Dorien Lievers
Karin van der Poel
Fanny Alofs
Chantal Nysingh
Jenni Reineke

Tenoren

Stefan Berghammer
Alberto ter Doest
William Knight
João Moreira
Harry van Berne
Falco van Loon

Bassen

Kees Jan de Koning
Gilad Nezer
Jasper Schweppe
Matthew Baker
Jelle Draijer
Florian Just

Ralph van Raat *pianist*

Bobby Mitchell *pianist*

Boudewijn Jansen *repetitor*

Programma

Rudolf Escher (*1957)

Ciel, Air et vents

Lili Boulanger (1893-1918)

Soir sur la plaine

Francis Poulenc (1899-1963)

Sept chansons

Pauze

Igor Stravinsky (1882-1971)

Psalmensymfonie voor koor en piano vierhandig
in bewerking van **Dimitri Shostakovich (1906-1975)**
Deel 1

Ton de Leeuw (1926-1996)

uit: *Cinq hymnes*
Regarde

Igor Stravinsky / Dimitri Shostakovich

Psalmensymfonie Deel 2

Ton de Leeuw

uit: *Cinq hymnes*
Silence

Igor Stravinsky / Dimitri Shostakovich

Psalmensymfonie Deel 3

PETER DIJKSTRA (chefdirigent)

Peter Dijkstra studeerde koordirectie, orkestdirectie en solozang aan de conservatoria van Den Haag, Köln en Stockholm en behaalde zijn diploma's summa cum laude met onderscheiding. Al tijdens zijn studie was hij o.a. assistentdirigent van het Groot Omroepkoor (2000-2001). Met de toekenning van de Kersjes-van de Groenekanbeurs voor jonge orkest-dirigenten in 2002 en het winnen van de eerste prijs van de Eric Ericson Award in 2003 werd zijn internationale carrière in gang gezet.

Van 2005-2006 was Peter Dijkstra artistiek leider van het Chor des Bayerischen Rundfunks, dat zich onder zijn leiding ontwikkelde tot een internationaal gewaardeerd en veelzijdig vocaal ensemble. In september 2007 werd Dijkstra aangesteld als chef-dirigent van het Zweeds Radiokoor, en trad daarmee in de voetsporen van de legendarische Eric Ericson. Na een lange periode als eerste gastdirigent werd Dijkstra in september 2015 de nieuwe chef-dirigent van het Nederlands Kamerkoor.

Als gastdirigent is Dijkstra actief bij vele gerenommeerde professionele koren en orkesten, waaronder het RIAS Kammerchor, het Norske Solistkor, Collegium Vocale Gent, het Symphonieorchester des Bayerischen Rundfunks, het Münchener Kammerorchester, de Swedish Radio Orchestra, het Japan Philharmonic Orchestra en het Residentie Orkest. Hij wordt alom gezien als een specialist op het gebied van vocale muziek, en voelt zich thuis in een breed spectrum aan muziekstijlen.

Dijkstra zet zich speciaal in voor de verbinding tussen de professionele muziekpraktijk en de amateurwereld. Hij is artistiek leider van vocaal ensemble MUSA en vaste gastdirigent van vocaal ensemble The Gents.

Daarnaast engageert hij zich voor de jonge generatie dirigenten en geeft regelmatig masterclasses.

Recentelijk werd Dijkstra aangesteld als Professor voor Koordirectie aan de Hochschule für Musik in Keulen. Peter Dijkstra is erelid van de Royal Swedish Academy of Music. In 2013 werd hem het Gouden Viooltje toegekend, een prijs voor internationaal gerenommeerde musici uit Noord-Nederland, en in 2014 won hij de Eugen Jochum prijs.

HET NEDERLANDS KAMERKOOR

Het Nederlands Kamerkoor is al 80 jaar een begrip en het Koor staat al decennialang aan de wereldtop. Het Nederlands Kamerkoor is meer dan de som der delen, want door critici in binnen- en buitenland geroemd om zijn homogene klank én om de solistische kwaliteit van de individuele zangers. Het Nederlands Kamerkoor ziet het als zijn opdracht om koormuziek als kunstvorm springlevend te houden. Door te zoeken naar nieuwe vormen, door compositieopdrachten die grenzen verkennen en door prikkelende samenwerkingen. Het leidt tot concerten die niet alleen als mooi worden ervaren, maar ook als een belevenis. In december 2017 kreeg het Nederlands Kamerkoor de klassieke muziekprijs de Ovatie uitgereikt door de VSCD, voor het concertprogramma Via Crucis o.l.v. Reinbert de Leeuw dat zij een half jaar eerder uitvoerden.

Educatie en participatie maakt onlosmakelijk deel uit van de missie van het Koor. Nederland kent duizenden amateurkoren en talloze jeugd- en kinderkoren. Het Nederlands Kamerkoor verzorgt coachings, workshops en 'adopteert' koren als voorprogramma van zijn eigen concerten.

Naast de eigen concertseries gaat het Koor regelmatig samenwerkingsverbanden aan met gerenommeerde ensembles als het Koninklijk Concertgebouworkest, ASKO|Schönberg, La Fenice en Concert Lorrain. Het Koor heeft zo'n vijfenzeventig cd's uitgebracht, waarvan verschillende zijn bekroond.

Sinds 1 september 2015 is Peter Dijkstra chef-dirigent van het Nederlands Kamerkoor. Het Nederlands Kamerkoor kende in oprichter Felix de Nobel zijn eerste chef-dirigent. Uwe Gronostay, Tõnu Kaljuste, Stephen Layton en Risto Joost waren zijn respectievelijke opvolgers. Stuk voor stuk dirigenten die de koormuziek in het algemeen en het Nederlands Kamerkoor in het bijzonder, van nieuwe, grootse impulsen voorzagen.

Rudolf Escher (*1957)

Ciel, air et vents

Ode

O Fontaine Bellerie
Belle fontaine chérie
De nos Nymphes, quand ton eau
Les cache au creux de ta source
Fuyantes le Satyreau,
Qui les pourchasse à la course
Jusqu'au bord de ton ruisseau,

Tu es la Nympe éternelle
De ma terre paternelle:
Pource en ce pré verdelet
Voy ton Poète qui t'orne
D'un petit chevreau de lait,
A qui l'une et l'autre corne
Sortent du front nouvelet.

L'Este je dors ou repose
Sus ton herbe, où je compose,
Caché sous tes saules vers,
Je ne sçay quoy, qui ta gloire
Envoira par l'univers,
Commandant à la Mémoire
Que tu vives par mes vers.

L'ardeur de la Canicule
Ton verd rivage ne brule,
Tellement qu'en toutes pars
Ton ombre est espaisse et druë
Aux pasteurs venans des parcs,
Aux bœufs las de la charruë,
Et au bestial espars.

lô! tu seras sans cesse
Des fontaines la princesse,
Moy celebrant le conduit
Du rocher percé, qui darde
Avec un enrouébruit
L'eau de ta source jazarde
Qui trepillante se suit.

Chanson

Quand ce beau Printemps je voy,
J'apperçoy
Rajeunir la terre et l'onde,
Et me semble que le jour,
Et l'amour,
Comme enfans naissent au monde.

Le jour qui plus beau se fait,
Nous refait
Plus belle et verte la terre,
Et Amour armé de traits
Et d'attraits,
En nos cœurs nous fait la guerre.

Il respand de toutes parts
Feux et dards
Et domte sous sa puissance
Hommes, bestes et oiseaux,
Et les eaux
Luy rendent obeïssance.

Vertaling: Ernst van Altena/Jan Pieter van der Sterre

Ode

O bron Bellerie
Mooie godin bemind
Door de nimfen, als jouw water
Ze verbergt in de diepte waar je ontspringt
Als ze de satyr ontvluchten
Die hen hollend achterna zit
Tot aan de oever van je beek,

Jij bent de eeuwige nimf
Van het land mijns vaders
Daarom staat in deze groene wei
Jouw dichter die je eert
Met een klein geitje
Waarvan allebei de horens
Uit het nieuwe kopje tevoorschijn komen.

Altijd rust ik in de zomer uit
Bij jouw golven, waar ik dicht
Verborgen onder jouw groene wilgen
Iets (t geeft niet wat) dat jouw glorie
Over de wereld moet verspreiden
En zo de geschiedenis dwingt
Je voort te doen leven door mijn verzen.

De hitte van de hondsdagen
Verschroeit nooit je oevers
want overal
Is je schaduw dicht en aaneengesloten
Voor de herders die van de weiden komen
Voor de ossen die moe zijn van de ploeg
En voor alle beesten verspreid.

lo, jij zult altijd
Van alle bronnen de uitgelezene zijn
Als ik de stroom bezing
Uit de doorboorde rots, die een weg baant
Met schor geluid
Voor het water van je zingende bron
Dat ruisend voort stroomt.

Chanson

Als 'k de fraaie lente' aanschouw,
Zie 'k al gauw
Hoe het water en de aard
En de tijd in nieuw begin
En de liefde
Weer als kind worden gebaard.

Elke dag maakt zich weer mooi,
Biedt ons tooi
Van een fraaier, groener leven
En Amor zendt pijlen uit,
Zoekt z'n buit
En doet onze harten beven.

Hij verspreidt langs alle kant
Pijlenbrand
En dicteert eenelk zijn wetten:
Mens of vogel, ieder dier,
Of rivier
Wordt gevangen in zijn netten.

Je sens en ce mois si beau
Le flambeau
D'Amour qui m'eschaufe l'ame,
Y voyant de tout costez
Les beautez
Qu'il emprunte de ma Dame.

Quand je voy tant de couleurs
Et de fleurs
Qui esmaillent un rivage,
Je pense voir le beau teint
Qui est peint
Si vermeil en son visage.

Quand je voy les grands rameaux
Des ormeaux
Qui sont lassez de lierre,
Je pense estre pris ès las
De ses bras,
Et que mon col elle serre.

Quand je voy dans un jardin,
Au matin,
S'esclorre une fleur nouvelle,
J'accompare le bouton
Au teton
De son beau sein qui pommelle.

Quand je sens parmy les prez
Diaprez
Les fleurs dont la terre est pleine,
Lors je fais croire à mes sens
Que je sens
La douceur de son haleine.

Je voudrois, au bruit de l'eau
D'un ruisseau,
Desplier ses tresses blondes,
Frizant en autant de nœus
Ses cheveux,
Que je verrois frizer d'ondes.

Je voudrois, pour la tenir,
Devenir
Dieu de ces forests desertes,
La baisant autant de fois
Qu'en un bois
Il y a de feuilles vertes.

Hà! maistresse, mon soucy,
Vien icy,
Vien contempler la verdure!
Les fleurs de mon amitié
Ont pitié,
Et seule tu n'en as cure.

Au moins leve un peu tes yeux
Gracieux,
Et voy ces deux colombelles,
Qui font naturellement,
Doucement.
L'amour du bec et des ailes;

Et nous, sous ombre d'honneur,
Le bonheur
Trahissons par une crainte:
Les oiseaux sont plus heureux
Amoureux,

*Ik voel in die meimaand lauw
De flambouw
Van Amor mijn hart verwarmen
En ik zie hoe schoonheid gloeit
En mij boeit
Aan de Vrouwe in mijn armen.*

*Als ik naar de bloemen kijk,
Tintenrijk,
Die het landschap overdekken,
Denk ik aan de kleuren die
'k Glanzen zie
In haar zo geliefde trekken.*

*Als ik naar de iepen kijk,
Of de eik,
Die door klimop zijn omvangen,
Dan denk ik, van binnen warm,
Aan haar arm,
Waarin mijn hals zit gevangen.*

*Bij een bloemknop die zich uit,
Zich ontsluit,
Waarnaar alle vlinders dorsten,
Denk ik aan de tepelhof
Zo vol lof,
Op haar fraai bollende borsten.*

*Ruik ik heel die bloemenkeur
En haar geur
Die aarde gans omvademt,
Dan denk ik: ik ruik alleen,
Ongemeen,
De zoetheid waarmee zij ademt.*

*Ik wil graag bij 't waterlied
Van een vliet
Haar zo blonde vlecht onthullen,
En heur haar dan rond haar hals
Kroezen als
Alle golfjes die zich krullen.*

*Ook wil ik graag dat het lot
Mij maakt tot
God van 't woud met stille zomen,
Haar daar naaien, al met al,
Tot het tal
Van de blaadjes aan de bomen.*

*Oh! Mijn lief, mijn diepst plezier,
Kom toch hier,
Kom en kijk naar lentes wezen!
Elke bloem hier toont met mij
Medelij,
Maar jij wilt me niet genezen!*

*Sla toch eens je ogen op,
Zie de krop
Van die beide tortelduiven,
Die daar met getrekkebek,
Vleugelstrek,
Elkaar op de liefde fuiven.*

*Moeten wij soms om de eer,
Het geluk,
Ons de liefde weer ontzeggen?
Vogels zijn dan in de mei
Veel meer vrij:*

Qui font l'amour sans contrainte.

Toutesfois ne perdons pas
Nos esbats
Pour ces loix tant rigoureuses;
Mais si tu m'en crois, vivons,
Et suivons
Les colombes amoureuses.

Pour effacer mon esmoy,
Baise moy,
Rebaise moy, ma Deesse!
Ne laissons passer en vain
Si soudain
Les ans de nostre jeunesse.

Ciel, air et vents

Ciel, air et vents, plains et monts découverts,
Tertres vineux et forests verdoyantes,
Rivages torts et sources ondoyantes,
Taillis rasez et vous bocages vers,
Antres moussus à demy-front ouverts,
Prez, boutons, fleurs et herbes rousoyantes,
Vallons bossus et plages blondoyantes,
Et vous rochers, les hostes de mes vers,

Puis qu'au partir, rongé de soin et d'ire,
A ce bel œil Adieu je n'ay sceu dire,
Qui pres et loin me detient en esmoy,

Je vous supply, Ciel, air, vents, monts et plaines,
Taillis, forests, rivages et fontaines,
Antres, prez, fleurs, dites-le luy pour moy.

Lili Boulanger (1893-1918)

Soir sur la plaine

Vers l'occident, là-bas, le ciel est tout en or ;
Le long des prés déserts où le sentier dévale
La pénétrante odeur des foins coupés s'exhale,
Et c'est l'heure émouvante où la terre s'endort.

La faux des moissonneurs a passé sur les terres,
Et le repos succède aux travaux des longs jours ;
Parfois une charrue, oubliée aux labours,
Sort, comme un bras levé, des sillons solitaires.

La nuit à l'orient verse sa cendre fine ;
Seule au couchant s'attarde une barre de feu ;
Et dans l'obscurité qui s'accroît peu à peu
La blancheur de la route à peine se devine.

Puis tout sombre et s'enfonce en la grande unité.
Le ciel enténébré rejoint la plaine immense...
Écoute ! ... un grand soupir traverse le silence...
Et voici que le coeur du jour s'est arrêté.
Écoute!

Vrijen zonder overleggen!

Laat ons het vrijen niet ontgaan
En voortaan
Vrij zijn van die strenge wetten.
Laten wij ons liefdespad,
Lieve schat,
Naar dat van de duiven zetten.

Doof mijn opstand met een kus,
Kus me dus!
Kus me nogmaals, mijn vriendinne,
Laat niet zonder deze vreugd
Onze jeugd
Vlug vergaan zonder te minnen.

Sonnet

Hemel, lucht en winden, dalen, kale bergen,
Wijnbegroeide heuvels en fris uitgebotte wouden,
Kronkelige oevers en golvende bronnen,
Kortgesnoeid kreupelhout en gij, groene bosjes,
Bemoste grotten, op halve hoogte open,
Weiden, knoppen, bloemen en roodglanzend gras,
Hobbelige valleitjes en blanke stranden,
En gij, rotsen, ontvangers van mijn verzen,

Omdat zorgen en toorn mij bij mijn vertrek
Beletten afscheid te nemen van die mooie ogen,
Die mij in hun ban houden, van ver en van nabij,

Smee ik u, hemel, lucht, winden, bergen en dalen,
Kreupelhout, wouden, oevers en wellend water,
Grotten, wei en bloemen: groet gij haar namens mij.

Vertaling: Hans Firet

Daar in het westen is de lucht van goud;
Langs de verlaten weiden waar het pad afdalt
Hangt de doordringende geur van gemaaid hooi,
Dit is het ontroerende uur als de aarde inslaapt.

De zeis van de maaiers heeft de grond doorkliefd
En rust volgt op de lange dag;
Soms steekt een ploeg, achtergelaten na het werk,
Als een uitgestrekte arm uit boven de eenzame
sporen.

Het duister strooit vanuit het oosten zijn fijne as uit;
Bij zonsondergang blijft een vurige streep eenzaam
achter;
En in de duisternis, die langzaam toeneemt,
is de witte weg nauwelijks nog te onderscheiden.

Daarna wordt alles donker en wordt alles één.
De donkere hemel gaat over in de immense vlakke
Luister... Een diepe zucht doorbreekt de stilte...
En dan komt het hart van de dag tot stilstand.
Luister!

Francis Poulenc (1899-1963)

Sept chansons

1 La blanche neige (tekst: Guillaume Apollinaire)

Les anges, les anges dans le ciel.
L'un est vêtu en officier
l'un est vêtu en cuisinier
et les autres chantent.
Bel officier couleur du ciel
le doux printemps longtemps après Noël
te médaillera d'un beau soleil.
Le cuisinier plume les oies.
Ah! tombe neige,
tombe et que n'ai-je
ma bien-aimée entre mes bras.

2 A peine défigurée (tekst: Paul Eluard)

Adieu tristesse.
Bonjour tristesse.
Tu es inscrite dans les lignes du plafond.
Tu es inscrite dans les yeux que j'aime.
Tu n'es pas tout à fait la misère,
car les lèvres les plus pauvres te dénoncent
par un sourire.
Bonjour tristesse.
Amour des corps aimables.
Puissance de l'amour
dont l'amabilité surgit,
comme un monstre sans corps.
Tête désappointée.
Tristesse, beau visage.

3 Par une nuit nouvelle (tekst: Paul Eluard)

Femme avec laquelle j'ai vécu,
femme avec laquelle je vis,
femme avec laquelle je vivrai,
toujours la même.

Il te faut un manteau rouge,
des gants roug' un masque rouge,
il te faut des bas noirs.
Des raisons, des preuves,
de te voir toute nue.
Nudité pure, ô parure parée.
Seins, ô mon coeur.

4 Tous les droits (tekst: Paul Eluard)

Simule l'ombre fleurie des fleurs
suspendues au printemps,
le jour le plus court de l'année
et la nuit esquimau.
L'agonie des visionnaires de l'automne,
l'odeur des roses, la savante
brûlure de l'ortie.
Etends des linges transparents,
dans la clairière de tes yeux.
Montre les ravages du feu,
ses oeuvres d'inspiré,
et le paradis de sa cendre,
le phénomène abstrait,
luttant avec les aiguilles de la pendule.
Montre les blessures de la vérité,
montre les serments qui ne plient pas,
montre-toi.
Tu peux sortir en robe de cristal,
ta beauté continue.

1 De blanke sneeuw

De engelen, de engelen in de hemel.
De een is gekleed als officier
de ander als kok
en de anderen zingen.
Mooie officier in hemelskleur
de zachte lente lang na Kerstmis
zal je decoreren met een mooie zon.
De kok plukt de ganzen.
Oh, val maar sneeuw,
val en had ik maar
mijn geliefde in mijn armen.

2 Nauwelijks misvormd

Vaarwel, verdriet.
Gegroet, verdriet.
Je staat geschreven in de lijnen van het plafond.
Je staat geschreven in de ogen waarvan ik houd.
Je bent niet geheel ellende,
want de armzaligste lippen kondigen je aan
met een glimlach.
Gegroet, verdriet.
Liefde van de beminnelijke lichamen.
Liefdeskracht waaruit de
beminnelijkheid opdoemt,
als een monster zonder lichaam.
Teleurgesteld hoofd.
Verdriet, mooi gelaat.

3 Door een nieuwe nacht

Vrouw met wie ik geleefd heb,
vrouw met wie ik leef,
vrouw met wie ik zal leven,
steeds dezelfde.

Bij jou past een rode mantel,
rode handschoenen en een rood masker,
bij jou passen zwarte kousen.
Redenen, bewijzen,
om jou helemaal naakt te zien.
Pure naaktheid, oh gekunstelde opschik.
Borsten, oh mijn hart.

4 Alle rechten

Wees als de bloeiende schaduw van de bloemen
die de lente afwachten,
de kortste dag van het jaar
en de poolnacht.
De doodstrijd van hen die de herfst voorspelden,
de geur van rozen, het kunstig verschroeien
van de brandnetel door de zon.
Hang doorzichtig wasgoed op,
in de glans van je ogen.
Laat de vernielingen van het vuur zien,
zijn bezielde daden
en het paradijs van zijn as,
het abstracte, vechtend
met de wijzers van de klok.
Toon de wonden van de waarheid,
toon de eden die onwrikbaar zijn,
laat je zien.
Je kunt uitgaan in een jurk van kristal,
jouw schoonheid duurt voort.
Jouw ogen storten tranen,

Tes yeux versent des larmes,
des caresses, des sourires.
Tes yeux sont sans secret, sans limites.
Simule l'ombre des fleurs
suspendues au printemps.

5 Belle et ressemblante (tekst: Paul Eluard)

Un visage à la fin du jour,
un berceau dans les feuilles mortes du jour,
un bouquet de pluie nue.
Tout soleil caché,
toute source des sources au fond de l'eau,
tout miroir des miroirs brisés.
Un visage dans les balances du silence.
Un caillou parmi d'autres cailloux
pour les frondes des dernières lueurs du jour.
Un visage semblable à tous les visages oubliés.

6 Marie (tekst: Guillaume Apollinaire)

Vous y dansiez petite fille,
y danserez-vous mère grand?
C'est la maclotte qui sautille,
toutes les cloches sonneront,
quand donc reviendrez-vous Marie.

Des masques sont silencieux
et la musique est si lointaine
qu'elle semble venir des cieux.
Oui je veux vous aimer à peine
et mon mal est délicieux.

Les brebis s'en vont dans la neige
flocons de laine et ceux d'argent,
des soldats passent et que n'ai-je
un coeur à moi, ce coeur changeant,
changeant et puis encore que sais-je.

Sais-je où s'en iront tes cheveux,
crépés comme mer qui moutonne,
sais-je où s'en iront tes cheveux?
Et tes mains feuilles de l'automne
Que jonchent aussi nos aveux.

Je passais au bord de la Seine,
un livre ancien sous le bras.
Le fleuve est pareil à ma peine,
il s'écoule et ne tarit pas.
Quand donc finira la semaine?

7 Luire (tekst: Paul Eluard)

Terre irréprochablement cultivée,
miel d'aube, soleil en fleurs,
coureur tenant encore par un fil au dormeur
(noeud par intelligences).
Et le jetant sur son épaule:
"Il n'a jamais été plus neuf",
"Il n'a jamais été si lourd".
Usure, Utile.
Il sera plus léger, clair soleil d'été avec
sa chaleur, sa douceur, sa tranquillité.
Et, vite, les porteurs de fleurs en l'air
touchent de la terre.
Terre irréprochablement cultivée,
miel d'aube, soleil en fleurs,
coureur tenant par un fil au dormeur.
Clair soleil d'été.

liefkozingen, glimlachen.
Jouw ogen hebben geen geheim, geen grenzen.
Wees als de schaduw van de bloemen
die de lente afwachten.

5 Mooi en gelijkend

Een gelaat aan het einde van de dag,
een wieg in de dode bladeren van de dag,
een ruiker van onbeschermd regen.
De gehele zon verborgen,
elke bron der bronnen onder in het water,
elke spiegel der spiegels gebroken.
Een gelaat in het evenwicht der stilte.
Een steen onder andere stenen
voor de onlusten van de laatste gloed van de dag.
Een gelaat gelijk aan alle vergeten gelaten.

6 Marie

Je danste er als een klein meisje,
je zult er dansen als grootmoeder.
Het waternootje springt omhoog
alle klokken zullen luiden,
als je zult terugkomen, Marie.

Maskers zijn stilzwijgend
en de muziek is zo ver weg
dat het schijnt of zij uit de hemel komt.
Ja ik wil je ternauwernood beminnen
en mijn leed is genotzuchtig.

De schapen gaan door de sneeuw
zilverachtig wollen vlokjes,
soldaten komen voorbij en waarom heb ik
niet een hart van mij, dit veranderlijke hart
veranderlijk en wat nog meer.

Weet ik wat er met je haar zal gebeuren,
gekroesd als de koppen van de zee,
weet ik wat er met je haar zal gebeuren?
En je handen bedekken met herfstbladeren
ook onze liefdesverklaringen.

Ik liep langs de oever van de Seine,
met een oud boek onder de arm.
De stroom is gelijk aan mijn leed,
hij stroomt voort en droogt niet uit.
Wanneer zal de week toch geëindigd zijn?

7 Schitteren

Aarde onberispelijk bewerkt,
dageraad als honing, zon in bloei,
loopvogel die nog met een draadje aan de krab
vastzit (met elkaar verbonden door inzicht).
En, hem op z'n schouders gooiend:
"Hij is nog nooit zo nieuw geweest",
"Hij is nog nooit zo zwaar geweest".
Slijtage, nut.
Hij zal lichter zijn, met een straal van de zomerzon,
zijn warmte, zijn zachtheid, zijn rust.
En, snel, de dragers die de bloemen in de hoogte
houden raken aan de aarde.
Aarde onberispelijk bewerkt,
dageraad als honing, zon in bloei,
loopvogel die nog met een draadje aan de krab
vastzit. Helder zomerzonlicht.

Igor Stravinsky (1882-1971) / Dimitri Shostakovich (1906-1975)

Psalmensymfonie

Deel 1 (Vulgaat: Psalm 38, 13-14)

Exaudi orationem meam, Domine,
et deprecationem meam.

Auribus percipe lacrimas meas. Ne sileas, ne sileas.
Quoniam advena ego sum apud te et peregrinus,
sicut omnes patres mei.

Remitte mihi, ut refrigerer
prius quam abeam et amplius non ero.

Deel 1

Hoor mijn gebed, Heer,

luister naar mijn hulpgeroep.

Wees niet doof voor mijn verdriet.

Want een vreemdeling ben ik, bij u te gast
zoals ook mijn voorouders waren.

Wend uw straffende blik van mij af,
dan beleef ik no vreugde voordat ik heenga en
niet meer ben.

Ton de Leeuw (1926-1996)

Cinq hymnes

II. Regarde

O frère, regarde,
le Seigneur est dans ce vase,
qu'est mon corps.
Les ombres du soir
tombent épaisses et profondes.
Ouvre ta fenêtre au couchant
et perds toi dans le ciel de l'amour.

Vertaling: Ton Rooijmans

II. Zie

O, mijn broeder, zie,
de Heer is in deze vaas,
wat mijn lichaam is.
Dicht en donker valt
het avondduister.
Open je raam voor de ondergaande zon
om op te gaan in de hemelse liefde.

Igor Stravinsky / Dimitri Shostakovich

Psalmensymfonie

Deel 2 (Vulgaat: Psalm 39, 2-4)

Exspectans exspectavi Dominum,
et intendit mihi.

Et exaudivit preces meas;
et eduxit me de lacu miseriae,
et de luto faecis.

Et statuit super petram pedes meos:
et direxit gressus meos.

Et immisit in os meum canticum novum, carmen Deo
nostro.

Videbunt multi, videbunt et timebunt:
et sperabunt in Domino.

Deel 2

Vol verlangen heb ik op de Heer gewacht

en hij boog zich naar mij toe,

hij heeft mijn roep om hulp gehoord.

Hij trok mij uit de kuil van het graf,

uit de modder, uit het slijk.

Hij zette mij neer op een rots,

een vaste grond voor mijn voeten.

Hij gaf mij een nieuw lied in de mond,

een lofzang voor onze God.

Mogen velen het zien vol ontzag

en vertrouwen op de Heer.

Ton de Leeuw

Cinq hymnes

IV. Silence

Kabir dit: Toutes choses sont créées par Dieu.

L'amour est Son corps.

Sa forme est infinie et insondable.

Il est le souffle, la parole, la pensée.

Il est l'Etre pur.

Il est le soleil, la lumière.

Il est immergé dans toute conscience,

dans toute joie, dans toute douleur.

Apaise ton âme

et contemple cette splendeur en silence.

Vertaling: Ton Rooijmans

IV. Stilte

Kabir zegt: Alles is door God geschapen.

Zijn lichaam is de liefde.

Oneindig en ondoorgroendelijk van vorm.

Hij is de adem, het woord, de gedachte.

Hij is het zuivere Zijn.

Hij is de zon, het licht.

Hij is in elk geweten, in elke vreugde,

in elke smart onzichtbaar daar.

Kom tot rust

en aanschouw in stilte deze pracht.

Igor Stravinsky / Dimitri Shostakovich

Psalmensymfonie

Deel 3 (Vulgaat: Psalm 150)

Alleluia.

Laudate Dominum in sanctis Ejus.

Laudate Eum in firmamento virtutis Ejus.

Laudate Dominum. Laudate Eum in virtutibus Ejus

Laudate Eum secundum multitudinem magnitudinis Ejus

Laudate Eum in sono tubae.

Laudate Eum. Alleluia. Laudate Dominum. Laudate Eum.

Laudate Eum in tympano et choro,

Laudate Eum in chordis et organo;

Laudate Eum in cymbalis benesonantibus;

Laudate Eum in cymbalis jubilationis.

Laudate Eum, omnis spiritus laudet Dominum.

Alleluia.

Deel 3

Halleluja!

Loof God in zijn heilige woning,

loof hem in zijn machtig gewelf,

loof hem om zijn krachtige daden,

loof hem om zijn oneindige grootheid.

Loof hem met hoorngeschal,

loof hem met harp en lier,

loof hem met dans en tamboerijn,

loof hem met snaren en fluit.

Loof hem met klinkende bekkens,

loof hem met slaande cimbalen.

Alles wat adem heeft, loof de Heer. Halleluja!